ἐν Διαμυσθῃ τῇ 18 Μαρτίου 1912

Κυρίε Ἀθανάσιε Γ. Κόντζιαρε

μὲ πολλὴν
λύπην σας ἔγραφον ἐδῶ δι' ὀλίγο
μου λιγώτερον θάρρος ἀπὸ ἐμὲ ἡ ἄλλον
ἰδικόν μας. μόνον νὰ μὴ χάσητε ἀπ' ἡ
ὁ λίγιτος ὁ ὀλιγοθωρία, σας εἶπα σύν-
φρονος νὰ γυρίζω ὅπως νὰ περιμένω
ὅλα ὅμως νὰ γυρίσετε ὅ,τι τὸν
μπορεῖτε μας θὰ τὸν δώσωμε εἰς τὸν ἀ-
δερφόν σας ἀπὸ δῶ, ὅπου μπορεῖ ἡ
μανούελος ἀπὸ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁποίους
ὑποδιανύουν δὲν τὸν κάμαν μας εἶπα
τίρη νὰ ἔχομε ἰδικόν μας βοηθὸν

Καὶ ἀσπαζόμεθα

Βλεφαρίαν

ὁ ἀπὸ ἀδερφοί σου

οὐ ἀσπάζεται ὡς ἡ τοῦ ἡ Ἀδερφόν ὁ ἀπὸ
γραμμάτων τοὺς ἀσπασμούς,

ὁ Υἱός